

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Predzgodovina rusko-angleškega spora.

Vlani februarja meseca so Turkmeni poprosili Rusov, naj jih vzame pod svoje varstvo. Istega meseca v 29. dan je lord Granville do ruske vlade poslal vprašanje, kaj li nameravajo za v bodoče Rusi kot sosedje Afganistana. Giers na to odgovori, da ruska vlada ne reče ni tako ni tako, ker se takšne izjave radi pogrešno tolmačijo in bi tudi tukaj utegnile povod dajati neprestanim tožbam proti Rusiji. V 23. in 24. dan t. m. je bil Lessar v Penždehu; tamošnji Turkmeni so ga prosili, naj jih car vzame pod svoje varstvo proti Afgancem. Lessar je ta pot prošnjo odbil. Dva dni pozneje predloži angleški poslanec Thornton Giersu ruskega generalnega štaba karto, ki mejo Afganistana kaže ob Paropamisom. Giers odvrne sleherno odgovornost za to karto. Tiste dni je indijska vlada svetovala emiru Afganistana, naj mesto Penždeh posede, češ, tako naredi konec razpravam mej komisijami. Emir namreč sam ni znal, je-li Penždeh njegov ali ni, in zato je povprašal v Indiji.

Aprila meseca so Sarik-Turkmenci lovili sužnje po Perziji in ugrabili 18 oseb v okolici Mešeda. To se je v Kalkuto zvedelo še le junija meseca. V 29. dan t. m. predlaga Granville, naj komisija rusko-angleško-afganska določi mejo od Kodša-Salehe na zahod. To Giers odobri, toda tako, da ne sme biti pri komisiji nobeden afganski komisar. Ob jednom izreče željo, naj se najpoprej ustanovijo kot vodila gotova narodopisna in politična načela. Temu pa se je v 28. dan maja uprl lord Granville, češ, naj se čas ne trati in vse naj se prepusti navodu. Tiste dni pride deputacija Turkmenov iz Sarika v Askabad na severni meji Perzije in ponudi svojo zemljo Rusom. Knez Dondukov-Korjakov jih znova zavrne.

V 9. dan junija prinesejo „Times“ članek iz urada indijske vlade, v katerem se zopet pozivlja emir, naj posede Penždeh. Abdurraman posluša in pošlje v 21. dan t. m. posadko proti Penždehu. Rusi na to opomnijo kabinet angleški, naj ne razdira svoje obljube, naj ne dopušča, da bi Afgani silili v kraje, ki izven Afganistana ležijo, pod Dost Mohamedom in Šir Alijem. Angleška vlada se je udala zahtevi, da se v komisijo ne kliče Afganca

in na to je Rusija nasvetovala, naj se navod skupni vzdigne iz Kodša-Saleha ter določi severno mejo teritorija, ki je bil nekaj dejanski pod roko Dost Mohameda in Šir-Alija. Če bi šla mnenja navskriž, poroča naj se v Peterburg in v London. V 28. dan junija so Afganci posedli mesto Penždeh. Oficijalno počilo o tem so v Peterburgu dobili storav sredi septembra meseca.

V 25. dan julija je angleška vlada predlagala, naj se mejna komisarija snideta 13. dan oktobra v Saroku. Rusija pa je le hotela shod v Kodša-Salehu. Anglija ne odjenja. V 13. dan julija je v angleških časopisih bil razglas, da je mejnim komisarjem postavljen sir Peter Lumsden in v 9. dan avgusta se je to uradno poročalo v Peterburg ter tudi, da je mejni komisar dobil nalog, ozirati se na politične odnose mej rodovi in skrbeti, da emira ne obremenijo s težavnimi okraji. Rusija odgovori, da je Anglije dolžnost, Afgance odvrčati od svojevoljnosti in da naj se hitro doženejo glavna vodila za postavljanje mejnikov. Le-to je London zopet odbil in le poročil ruski vladi, da Peter Lumsden septembra meseca odide v Sarak.

Lumsden res v 4. dan septembra ostavi London. Dva dni pozneje je Giers v tretjič oznanil svoj odpor proti posedbi Penždeha od Afgancev; taka samovoljnost mora skaziti določitev mej. Svojim mejnim komisarjem je imenoval generala Zelencija ter mu naročil, naj se drži načel zemljepisnih in narodopisnih. V 25. dan obišče sir Lumsden Dondukova-Korjakova v Tiflisu, tu se je zopet podarjal ruski odpor zastran Penždeha.

Sredi septembra meseca zvedo v Peterburgu vso resnico o Penždehu in Giers v 1. dan oktobra meseca nasvetuje, naj se imenovana komisarija januarja meseca snideta v Pul-i-Katumu. Časno pa naj se kaj dogovori glede meja prepornega ozemlja.

V 24. dan oktobra meseca odide mala truma Rusov proti Pul-i-Katumu, nekoliko potlačiti tamošnje Salir-Turkmence in dejanski odgovorjati na posedbo Penždeha.

V 7. dan novembra je sir P. Lumsden došel v Sarak. Angleški kabinet je načeloma bil za to, da se določi neko preporno ozemljije, a mejnike naj bi mu postavila mejna komisija. V isti čas se je 80 afganskih jezdecev iz Penždeha bližalo v Sari-

Jasi. Vrhovnik Alihanov je zavoljo tega poveljnika v Penždehu ostro posvaril in opomnil, da bode sam stopil proti Pul-i-Kiftiju, če bodo Afganci silili v Turkmenko. Turkmeni so se oborožili, toda se zopet povrnili. Tedaj je tudi iz Peterburga šlo v London naročilo, naj se gotovo določi preporno ozemljije; ruska vlada je le-to oznamenila mej Sarakom in Paropamisom. Angleški kabinet na-to odvrne v 25. dan decembra, da južne meje za to ozemljije ne odobri, zlasti ne, da bi Penždeh in Pul-i-Katuma ležala izven Afganistana.

V januarju so Afganci zopet stopili proti Sari-Jasiju. Koncem tega meseca je Rusija odposlala Lessarja v London, da bi angleško vlado poučil, kako dalječ se po ruskih mislih razprostira Turkmenko.

V 3. dan februarja dojde Lessar v London in oznameni črto preko Harez-Ilias-Haman-i-Beji in na severu od Meruhaka do Murgaba držečo črto za mejo Turkmenskega. Takrat je tudi ruski poslanec v Londonu protestoval zoper drugo posedbo Sari-Jasija od Turkmenov ter izjavil, da bode Rusija poslala svoje vojake na severno mejo Afganistana, ki se Rusiji vidi prava, ako Turkmeni tam ostanejo. Koj na to Rusi posedejo Zulhikar, Akrobat in Pul-i-Kifti. Angleška vlada je hotela, da se Rusi umaknejo nazaj; ni obveljalo. London je na to za severno mejo Afganistanu predlagal črto od Šir-Tepe do Sari-Jasija, na jugu pa naj bi se preporno ozemljije raztezalo do črte Harez-Ilias-Haman-i-Beji-Meruhaka.

V 2. dan aprila odgovorila je Rusija, da mora obstajati pri Paropamisom, tu da je južna meja prepornemu ozemljiju.

O rusko-afganski bitki dne 30. marca je najprvo poročal Lumsden jako pristansko. Še bolj zavito je bilo poročilo angleškega kapitana Yateja. Drugo poročilo Lumsdenovo je bilo boljše, po njem je opravičeno postopanje generala Komarova nasproti Afgancem. Sam Komarov pa je 1. dne aprila v Peterburg poročal to-le:

„V 25. dan marca meseca se je nekoliko naših čet bližalo od Daš-Keprija k ruskemu bregu reke Kušk. Blizu mosta namerim na okop, poseđen od Afgancev. Da ne bi prišlo do spopada, postavim svoje čete pet „verst“ dalječ od Afgancev.

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

Šestnajsto poglavje.

Volitev. — Sobota.

Dalje.)

Ne, gospod nadzornik, odvrnil mi je, mi bile izgubili. To je jeden izmej onih navihanih sleparjev, ki se s štirimi konji vozijo prek srede naših zakonov, vender se nikdar ne vtaknejo. Zase ima besede cenovnika.

A duh postave je zoper njega, odvrnil sem mu; njegova trditev je brezumna.

Pri nas, gospod nadzornik, zakon nema duha. Vsak pozna le njegove besede. Ko bi hotel sodnik tolmačiti zakon, postal bi, pravijo, zakonodajalec. Pravo in čast državljanov bi potem ne bili nikdar zavarovani.

Nevedneži! vskliknil sem. Še A B C zakonodajalstva ne poznate! Če se v prepiru mej zaseb-

nikom in državno denarnico pokaže dvom, mora pač dvom na korist biti le državi, ki splošno korist zastopa?

Nikdar ne, gospodine, odvrnil je cestinar. Zmeraj razsodijo državljanu na korist. Država mora imeti že dvojno pravico, da pravdo dobi.

Kaj je storiti pri toliki podivjanosti? Zmaknil sem z ramami ter ukazal kočijažu dalje peljati.

Prišedši v mesto mislil sem, da se je za moje odsotnosti popolnem premenilo. Ulice in trgi so biti prazni; za nami so ulice zaprli s velikimi verigami, ki so promet zavirale. Na oknih čudovit pogled; na vseh oknih so se videli zvršeni črevlji, podplate kazoči mimoidočim, ko bi bilo sploh kaj mimoidočih. Par takih črevljev z očmi opazujoč zasledel sem nazadnje človeške noge in prav nazadnje život človešk, na glavi stoječ in s cigaro v ustih, katere višnjevi dim se je kviško valil. Pojasniti si nesem mogel, kako pregreho pač kaznujejo s tem mučnim stanjem; a od Zamba, kaj premeteno izprašanega, sem izvedel, da je to le kaj priljubljeno kratkočasenje. Vsako saboto večer se Yankee na ta način skuša povzročiti si kapljo, kar se mu časih tudi posreči. Koliko modrejši smo pač mi Francozje; mi

se k večjemu v gledišči nastavljam nevarnosti, da bi se zadušili!

Prišedši domov sem želel ta srečni dan radostno končati; za to sem prosil Suzano in Henrika, da bi mi zapela priljubljeno pesen iz Don Juana; Lã ci darem lo mano. Suzana me je pogledala in obledela.

Kaj pa ti je, dete drago? Ali si bolna?

Nesem, očka, odgovorila je; a vaša zahteva me je prestrašila. Ali hočete vse mesto nadražiti pod naša okna? Ali hočete ugonobiti naše dobro ime? Ali ste izpozabili, da se je sobota začela in da nič ne sme več motiti miru Gospodovega?

Mili Bog, mislil sem, ali je nas ta izdajalce Jonatan premenil v žide, ko je nas prestavil sem v Ameriko? Ne zameri, dete drago! rekel sem Suzani, bil sem ves raztresen. Dogodki današnjega dne so mi zmešali glavo. Idi v sobo za učenje ter mi prinesi mojega imenitnega Hippokrata; rad bi se malo zvedril z grškim čitanjem. Pač ni nič bolj okrepčalnega.

Mesto odgovora vsela se je Suzana meni na kolena, položila je svoje roke na moje čelo, poljubila me je ter rekla: Ubogi oče, kako ste pač trudni!

V 26. dan marca sem se pričel razgovarjati z angleškim kapitanom Yatejem. Ko se Afganci uverijo, da jih mi nismo mislili napasti, začeli so se nam od dne do dne bližati. V 17. dan marca odposljejo proti oddelku naših čet, ki je bil poslan v zaslonbo ogledu, tri oddelke, strelila in oddelek konjikov. Njih drznost in ošabnost sta rastli očitno. V 28. dan marca posedejo višavo nad levo stranjo našega šotora, začno graditi navale in postavijo konjike zad za našo vojsko, tako tudi jeden piket za jeden streljaj dalje od našega pregaza. V 29. dan marca pozovem ostro poveljnika Afgancev, da morajo levi breg reke Kuška in desni breg reke Murghaba do le-tega izliva v reko Kušk ostaviti do večera, a v odgovor dobim, da se poveljnik afganskih čet ne umakne za reko Kušk, ker mu tako svetujejo Angleži. Posljem mu na to drugo, prijazno pisano zasobno pismo in ga znova pozivljam. V 30. dan marca stopil sem, da poudarim svoje reklamacije, z oddelkom čet proti poziciji Afgancev in mislil sem, da se stvar mirno zvrši, toda streljanje afganskih topničarjev in napadi njih konjikov se me primorali, da sem šel v boj, čegar izid je znan.

Odkar je v Evropo došla vest o tem spopadu, merijo tudi dopisi mej rusko in angleško vlado zgolj na to, da se pojasnijo dogodki ob reki Kušk. Katkovljevo glasilo meni, da bi se sedaj, ko ni Afgancev več v prepornem mestu Penzdehu, laglje dognalo sporazumljenje glede afganskih mej.

Ne molčimo več!

Oni gospod deželni odbornik in član c. kr. deželnega šolskega sveta, ki je v včerajšnji številki odgovarjal mojemu prvemu članku, priznal je vse ono, kar sem jaz — in to smelo trdim, v smislu mnenja ogromne večine narodnih volilcev Ljubljanskih — očitil imenovanima korporacijama.

Deželni odbor — notate bene! narodni deželni odbor — doslej še ni izdal deželnim uradom naredbe, da mora njihovo notranje uradovanje biti slovensko; take naredbe ni izdal, dasi so ji nekateri narodni deželni uradniki izrečno želeli in zanjo opominjali. Ako je kljubu temu pri nekaterih deželnih uradih tudi notranji uradni jezik — kar je vendar najpoglavitejša stvar — slovenski; zasluga je to — kakor sem že v svojem prvem članku poudarjal — le dotičnih uradnikov. Pri večini deželnih uradov pa je notranje uradovanje še popolnem nemško in to kljubu lanskemu deželnozborskemu sklepu.

Poudarjal sem, da so svoje dni nemškutarji, prišedši v deželnem odboru v večino, kar čez noč izdali naredbo, da se mora v deželnih uradih povsod in izključno uradovati nemško in znano nam je, da so nekateri uradniki, ki so se po tem ukazu upali vendar le semtertja kaj malega pisati slovensko, dobivali ostre pismene graje. Naš — poudarjam: naš, narodni — deželni odbor pa prepušča dobrej volji deželnih uradnikov, da uradujejo slovensko ali pa ne. Tega pa ne pomisli, da si s tem kruši svojo avtoriteto.

In zunanje uradovanje? — To je, kakor zagotavlja gospod deželni odbornik, navadno slovensko. Prav ste imeli, gospod urednik! da ste podčrtali besedo „navadno“. S tem nam je tudi vse

povedano. Referati katere izdeluje jeden deželni odbornik, so slovenski, ostali večinoma nemški. Lahko bi navajali izglede. Kakošno je po takem uradovanje s c. kr. uradi, lahko presodi vsak sam.

Popolnem opravičeno je tedanji narod naš ima dolžnost zahtevati, da deželni odbor glede slovenskega uradovanja v notranjem in unanjem poslu spoštuje slovenski jezik ter mu odkáže gospodujoče mesto.

Da deželni šolski svet po inicijativi narodnih njega členov, kateri imajo, kakor dotični gospod priznava, v njem res večino, obravnava in sklepa glede slovenskega pouka imenitne stvari, veseli me. Obžalujem le, da o teh sklepih tako malo čujemo in čutimo. Jaz zvesto pregledujem zapisnike, ki se o sejah c. kr. deželnega šolskega sveta priobčujejo v „Laibacherici“; a o kacic v narodnem našem oziru imenitnih predlogih in sklepih doslej še nesem našel v njih. Zakaj se to iz njih izpušča? Če drugi sklepi te korporacije neso tajni, zakaj bi morali biti ti? In ker se nikdo iz narodne večine ne oglasi, da bi zahteval popolnejših zapisnikov, opravičeno je, žal! le preveč mnenje, da takih imenitnih predlogov in sklepov sploh še ni bilo; Bog daj, da bi se motil!

Ker sem pa že jedenkrat izpregovoril, naj nadaljujem. Občujoč poslednje dni zavoljo mestnozborskih volitev z volilci Ljubljanskimi, čul sem od njih vsa ta očitanja, katera sem našel v svojem prvem in, katera bodem našel v današnjem listu. Volilci so, to poudarjam zopet, iznenadeni in nevoljni. Žal! da oni, katerih se prav za prav tiče, premalo občujejo z njimi. Morebiti bi ostre besede volilcev vendar imele kaj uspeha; če jih bodo imele moje besede, je jako dvomljivo.

Toda o stvari.

Trgovskoobrtijska zbornica ima že nekoliko let narodno večino. Uradovanje njeno pa je do danes še nemško in celo večina narodnih njenih odbornikov se v avnih sejah samo nemškutarskim odbornikom na ljubo poslužuje nemškega jezika.

Večina odbornikov v trgovsko-obrtnej zbornici morebiti misli, da je glavna važnost te institucije volitev v deželni zbor. Napačno mnenje. Prvo in najpoglavitejšo je, da tudi ta korporacija postane slovenska de facto in ne le de nomine. Če pa v jezikovnem oziru ostaja vse pri starem, potem je pač opravičeno, ako se zavedni narodni volilci nevoljno povprašujejo, kje je pri izvoljenih odbornikih načelo.

Poglejmo sedaj še na mestni magistrat. Tri leta je že, odkar je mestni zbor sklenil, da ima postati v mestnih uradih slovenski jezik uradni jezik. Izvzeti so bili le trije uradniki, a tudi tem se je naložilo, da si morajo prizadevati v kratkem osvojiti si slovenski jezik. A kako se izvršuje sklep mestnega zbora? Večkratne njegove urgencije zavoljo njegove izvedbe to dokazujejo jasno dovolj. Pogrešamo potrebne energije in tako se more zgoditi, da nasprotujejo mestnega zbora sklepom posamični uradniki in še celo praktikantje. Ravno v poslednjem času bilo je živahno dopisovanje z mestnimi šolskimi ravnateljstvi zavoljo zidanja nove šole. Vse to dopisovanje pa je bilo nemško; nemško, dasiravno je n. pr. gospod ravnatelj Praprotnik že davno podal zadostnih dokazov, da

prav dobro slovenski umé. Je li tedaj čudo, ako se mej mestnimi učitelji čujejo sarkastične opazke o takem ravnanji pod kontrolo narodnega mestnega zastopa stoječega magistrata?

S tem končam. Povedal sem dosti za vsacega, ki hoče faktično stanje stvari spoznati. Povedal sem pa vse iz dobrega namena, da bi se jeziku našemu konečno vsaj po onih samoupravnih zborih in korporacijah, v katerih ima narodna stranka večino, priborila veljava.

Morebiti se mi bode očitalo, da sodim prehudo in da zahtevam preveč najedenkrat. Kdor bi govoril tako, ta bi hotel, da se zdravemu narodu našemu daje hrana njegova použivat v medicinskih dozah; strup nemščine pa da se mu tudi nadalje še dovaja v morilnej množini.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 15. aprila.

Sedanji državni zbor še ni sklenen, že se govori, kedaj se snide novi. Po nekaterih poročilih bode že sklican v septembru ali pa že v avgustu v kratko zasedanje. Tedaj bode rešil adreso na prestolni govor in budgetni provizorij in volil v delegacijo. Potem se snidejo deželni zbori. Pravo zasedanje državnega zbora se pa začne kakor navadno v novembru.

Hrvatska vlada in ban sam sta sedaj v veliki zadregi. Srbi, ki so doslej podpirali vlado, so se začeli po robu postavljati in utegnejo še večje neprijetnosti napravljati vladi, kakor jih celo opozicija. Njih poslancev je dosti v saboru in mej njimi so mnogi dosedanji najodličnejši pristaši in zagovorniki vlade. Če se pridružijo opoziciji, pa vladna stranka pride v manjšino. Zraven tega so ti poslanci jako jedini mej seboi. Lani je vlada obljubila Srbom, da bode zanaprej pri sestavi budgeta ozirala se ravno tako na pravoslavne kakor na katolike. Vendar je letos vse ostalo pri starem. Na Hrvatskem in Slavonskem biva nad 500.000 pravoslavnih in 1.200.000 katolikov, v budgetu za bogočastje se je pa določilo 245.000 gld. za katolike in 10.000 za pravoslavne iz deželnih dohodkov. Srbi so takoj spomnili vlado na lansko obljubo in so preračunili, da bi se po številu prebivalstva moralo dovoliti najmanj 57.000 gld. pravoslavnim za njih cerkve. Tako, kakor je pa sedaj, pa pravoslavni plačujejo za verske potrebsčine katolikov. Sicer je letos vlada potem nekaj malega več dovolila Srbom in tudi storila neke obljube, katere jih pa nikakor neso zadovoljile. Katoliki pa v ravnopravnost pravoslavnih nečejo privoliti. Izgovarjajo se, da katoliška cerkev daje državi več pravic in ima tudi zgodovinska prava, katerih pravoslavni nemajo.

Zadnji čas se na Ogerskem kaže neko posebno sovraštvo Madjarjev do družih narodnostij. Vse prepočasi se njim te narodnosti madjarijo. Zato so sklenili ustanoviti mej Slovaki društvo, ki bode ondu širilo madjarizacijo, na Sedmogradskem so pa tako društvo že osnovali. Na vsak način hočejo zatreti vse, kar ni madjarsko. Vsak pojav kakega drugega narodnostnega gibanja zmatra se za državi nevaren. Zadnji čas so se širile vesti po listih o narodnih zarotah proti ogerskej državi. Poslanec Babes je o tem celo interpeloval v zbornici poslancev. Kakor slišimo, bode mu Tisza odgovoril, da vladi ni nič znanega o takih zarotah, da pa hoče strogo in neprizanesljivo paziti na narodne rovarje in Ogerskej sovražne agitatorje. — Pravosodja minister Pauler boleha. Ko stopi nov pokojninski zakon v veljavo, dal bode najbrž svojo ostavko zaradi slabega zdravlja.

Glejte, mati, popolnem je izpozabil, da se v saboto večer le sveto pismo čita.

Gotovo, bil sem žid, in tega vendar ne sem vedel. A v tem sem zopet nekoliko dvomil, ko sem sv. pismo odprl, v tem našel svete evangelije ter v evangeliji sv. Marka lahko čital: Sobota je ustvarjena za človeka, ne pa človek za saboto. Te besede so mi prebudile premišljevanje; a da bi nikogar ne razžalil, ohranil sem za se svoje misli, pustil ženski zamakneni v nju pobožno berilo ter sem šel v vrt.

Večer je bil prelep, drevesa so razširjala svojo zeleno streho, solnce je zahajalo za zlatim oblakom: vse me je vabilo sanjariti. Utrujen sem bil, stopil sem v kitajski kiosk, vlegel se na naslonjač ter cigaro prižgal. Poleg mene je bil prazen vrtni stol, položil sem noge prek naslonila ter na svojo sramoto zapazil, da ameriška šega ima vendar svoje dobro.

Skrit za lopotnicami vrtné hišice sem počival ter prav brezmiselno oči uprl v Zambo, ki je v kotu vrta pesek drobil, da bi nože ž njim sužil. Nabore dečko bil je ves zamaknen v svoje delo, ko je Marta prišla iz kuhinje kot pajek, ki na muho preži.

Sin Hamov, kaj pa tu delaš? rekla je ter mu kladiivo iz rok iztrgala.

Drobim kamenje, gospica Marta, kot vidite.

Nesrečnež, vzkliknila je, ti prelomiš sveto saboto.

Zambo je utekel z žalostnim obrazom; vzdihuj šel je mimo mojega počivališča; kar je zagledal hišno mačko, ki je ravno miš vjela.

Pazi! pazi, paša, rekel jej je smehljaje; če boš v soboto lovila podgane, v ponedeljek te bode Marta obesila.

Smijal sem se že neumnemu zamorskemu obrazu, ko ste se dve osebi na klop pred kioskom useli, tako blizu meni, da nesem nobene besede nju pogovora zgrešil. Izpoznal sem ljubeznivega Seta, ki je samoto in tihoto sabotnega večera porabil, da je zali Marti govoril lep govor.

Draga sestra, govoril je s smešno resnobo ter vsako besedo povdarjal, so tri stvari, ki mi zmeraj največje čudenje vzbujajo. Prvič, da so otroci dovolj neumni, da mečejo kamenje in palice v drevesa ter ž njimi klatijo sadje; ko bi otroci hoteli ostati mirni, prišel bi dan, ko bi sadje samo doli padalo. Drugič, da so ljudje sploh in Amerikanci posebej dovolj neumni in hudobni, da se mej seboj vojskujejo in moré; ko bi ostali mirni, umrli bi na prav naravni način. Tretjič in zadnjič, da mladeniči

prav nespametno svoj čas izgubljajo s tem, da letajo za mladimi devojkami, s katerimi se hočejo oženiti; ko bi ostajali doma ter si bi kaj prisluževali, letale bi mlade devotke za njimi. Kaj praviš k temu, Marta?

Set, jaz pravim, da imaš ti modrost kralja Davida, a tudi njegovo ničemurnost.

Marta, vzkliknil je kvakar z ljubeznivim glasom, ti si res toli duhovita kolikor lepa.

Set, odgovorila je Marta zasopljena, ti pač ne misliš kaj govoriš.

In ti, Marta, odvrnil je drugi, ti ne govoriš, kar misliš.

Dobro! rekel sem prav tiho; v Ameriki se vendar ljubijo. O tem rabljenji sobote še sanjal nesem. Ta branjevski narod, ki vse preračuni ter le živi, da se obogatuje, se je za dan v tednu samega obsodil k prisiljenemu pokoju, a, le zato, da ta dan mladosti in ljubezni dolg poplačuje. Poslušajmo, kako bo mojster Set svojo ljubezen naznanil.

Po tisoč ovinkih je zaljubljeni kvakar dospel do besede, katera se je, kot je bila podoba, že davno pričakovala.

Marta, rekel je ter je globoko in dolgo vzdihnil, Marta, ali me ljubiš! (Dalje prih.)

— Liberalna stranka je sklenila glasovati za spreminjeno predlogo o reformi gospodske zbornice.

Vnanje države.

Včeraj je **srbški** kralj odpotoval v Niš, da bode osobno otvoril skupščino. Zborovanje skupščine bode trajalo samo do 15. maja.

Ruski listi so vsi zahtevali, da naj Anglija odpokliče Lumsdena, ako hoče se še dalje pogajati zaradi meje v **Afganistanu**. Sedaj se pa iz Petrograda tudi poroča, da je Giers sam to zahteval od angleške vlade. Sicer pa ruski listi ne pišejo preveč vojevitosti, čutudi so vsi zato, da naj Rusija varuje svojo čast. Dobro pa tudi pretresujejo vse težave, ki čakajo Rusijo v tem boji. „Ruskij Kurjer“ pravi, da sedanji politični položaj ni ugoden, da bi Rusija začela tako vojno. Francija bi sicer v tej vojni ostala neutralna, ker ima dovolj dela v Tonkingu. Italija bi se gotovo pridružila Angliji. Avstro-Ogerska bi pa porabila to priložnost, da v škodo Rusije razširi svoj upliv na Balkanskem polotoku. Turčija se tudi bolj obrača na angleško stran in odprla bi morske ožine angleškim oklopnim. Na severu bi angleško brodovje napravilo mnogo škode Rusiji. Nemški kancelar Bismarck bi pa skušal porabiti to priložnost, da bi povečal svoj priljubljeni Vaterland z ruskimi pribaltijskimi deželami. Trocarska zveza bi tedaj Rusiji ne dala nobene podpore. Poleg tega bi pa vojna tudi v ekonomičnem oziru mnogo škodovala Rusiji. Jednako trezno presojujejo sedanji položaj tudi drugi ruski listi. Posebno Nemčiji nič ne zaupajo. Anglija je na Rusko-Poljsko poslala več agitatorjev, da bi tam podpirali ustanek. Njih delo bode pa brez vsega uspeha, ker sami Poljaki nečejo nič slišati o tem. Skušnje so Poljake dovolj poučile, da z ustajami ni moči ustanoviti nekdanje svoje države, in da bi njim vsak tak poskus le škodoval. Poljski listi sami najhujše obsojajo tako angleško počenje. — Rusija se sedaj posebno prizadeva, da poveča svoje brodovje na Črnem morji. Tako je sedaj pomorsko ministerstvo dovolilo velike denarne podpore zasebnikom, kateri hočejo graditi ladije v Črnem in Azovskem morju. — Od Perzije je zahtevala Rusija pojasnila, zakaj da so zaprli Eyaba kana. Sicer pa Perzija jako omahuje, sedaj se nagne na angleško, sedaj zopet na rusko stran. — Generala Wolseleya bodo Angleži poklicali iz Afrike, da prevzame kako poveljništvo, ko bi prišlo do vojne z Rusijo.

V kratkem se bode **belgijskima** zbornicama predložil načrt, da kralj belgijski postane tudi kongijski vladar. To pa, da kralj postane vladar Kongijcev, se ne bode prav nič dotikalo njegove odgovornosti kot kralj Belgijcev, kakor tudi dežela sama ne bode prevzela nikake odgovornosti in nikakih dolžnostij za zadeve ob Kongu.

Dopisi.

Iz Trsta 14. aprila. [Izv. dop.] Od leta 1868 pa do sedaj ni še bilo v Trstu in okolici živahnega gibanja mej lahonsko in našo narodno stranko, kot je sedaj. „Cikorija“ hodi po okolici in pridiga neskončno ljubezen (?) do okoličanov. Mauroner sam daruje malikom po več litrov vina, pa ne pove nikdar, da je pri Garibaldiji služil in da črti Avstrijo. Rad bi spodrinil Nabergoja, priporoča se povsod, naj njega volijo itd. Od druge strani prireja shode politično društvo „Edinost“, kateri „Cikorijo“ stotero odvagajo, kajti ako je le pet Cikorijašev v kaki krčmi in mej štirimi stenami proti Nabergoju in Kranjcem zabavljalo, precej imajo lokalni lahonski časniki polne predala o velikanski demonstraciji, ter da se je klicalo živila Concordia in Mauroner.

Laško politično društvo imelo je včeraj svoj izredni občni zbor. Burgstaller imel je priliko, da je pri tem zboru sam sebi slavo pel ter se zopet za kandidata ponudil. Ko ga je tukajšnji posestnik in sodar Fran Dolenec opozoril, da vedno le o Tržaških treh poslancih govori, Nabergoja pa se ne vzame v misli, odgovori Burgstaller, da je Nabergoj pod drugo zastavo in ima druge namene, njemu pa je jedino le mesto Trst na srci (?). Ali teško bode Burgstaller zopet voljen v III. razredu, kajti on je obljubil ostati pri Hohenwartovem klubu, a je uskočil v Coroninijev klub. Zatoraj uradniki v Trstu pozor! Človek, ki dano besedo prelomi, ne zasluži zaupanja, temanj, ker je Burgstaller še celo plemenitaš, a ni mož beseda. C. kr. uradniki po Tržaških uradih naj pomislijo, da je tudi njim obljuboval zlate gradove — pa kaj je za nje storil? Ničesar. Za prihodnje volitve naj se zberejo uradniki, ker oni imajo odločitve v tem razredu, moža značajnega, ne pa „šviga švaga“ čez dva praga.

Čudna stvar, pa resnična: Naš mestni magistrat votoval je v tajni seji 500 gld. podpore nekemu Zenateju, ki je iz Avstrije pobegnil in se v Rimu šola. To podporo dobival bode 5 let. Vidi se lahko iz tega, da naš lahonski magistrat izreja Oberdanke onkraj Jadre, vidi se iz tega, da je magi-

strat podporo 500 gld. za pet let Zenateju dal, da ta korporacija v Trstu dela, kar hoče, da se v višjih krogih ne brigajo za take malenkosti. Bog ve, ali se bode isti Zenati po Oberdankovem potu vrnil v Trst z bombami o priliki kake slavnosti. Davkoplačevalci plačujemo krvave žulje v mestno blagajno, a magistrat trosi za izdajice, kateri so se odtegnili z begom vojaščini, ali so pa iz stalne vojne pobegnili. V Trstu se ne bode toliko časa na bolje obrnilo, dokler ne dobomo pravega namestnika, že ta slučaj je povoda dovolj, da bi vlada morala razpustiti mestni zbor, ter vzeti v svoje roke magistrat le jedno leto. Zagotovljeni smo, da bi se pri administraciji prihranilo na tisoče goldinarjev, kateri so zdaj v raznih rubrikah za lahonske namene izdani bili.

Za nemško parobrodno črto delajo se priprave. Komarov je na afganski meji tako zaropotal, da so se celo Tržaški židje ustrašili. Borsa je nekaj dni sem burna, boje se vojne mej Angleži in Rusi, splošno mnenje pa je, da bi bil čas, da se ošabni Albijon malo po prstih udari, ker je na kvar svetovnemu trgovstvu.

Tukajšnje pekovsko društvo „Zarija“ imela je minulo soboto občni zbor zaradi zadrage. Obžalovati je, da so se pekovski mojstri, zgolj Slovenci, toda malo izobraženi, odločno ustavljali zoper slovensko uradovanje, le mala izjema (3 mojstri 2 Italijana in jeden Nemec) izrekli so se ugodno za zahteve delavcev. Tako je, kjer ni omike. Naši rojaki dohajajo v Trst, potem se nauče par besed laški, pa že slovenski več govoriti nečejo. Iz učenca postane pomočnik in ko je potem pekovski mojster, kakoršnih imamo mnogo v Trstu naših domačinov, so v pravem pomenu slovenske zgube. To naj služi v izgled onim pomočnikom, kateri mislijo, kdaj gospodarji postati, da ne bodo delali sramote svojemu narodu, kakor starokopitneži in neobraženci.

Domače stvari.

— (Dopolnilne volitve v mestni zbor.) K današnji volitvi I. razreda prišlo je 75 volilcev. Izvoljeni so gg.: Henrik Ničman s 73, dr. Josip Starč z 72, Ivan Velkovich z 72, Jos. Tomek s 70 glasovi.

— (Presvetli cesar) podaril je občini Kamci pri Mariboru za razširjenje šole 200 gld.

— („Fremdenblatt“) piše: Poslanci ne bodo imeli nobene formalne seje več, ampak povabili se bodo, da pridejo v 22. dan t. m. opoldne v cesarski dvorec poslušat prestolni govor.

— (Čitalnica v Ptuj) imenovala je v občnem zboru v 13. dan t. m. vladiko Strossmayerja svojim častnim članom.

— (Osobne vesti.) Presvetli cesar dovolil je, da g. dr. J. Kulavica, kanonik in vodja semenišča v Ljubljani, še obdrži naslov dvornega kaplana. — G. dr. Mihael Napotnik, duhovnik Lavantinske škofije, imenovan je dvornim kaplanom. — C. kr. okrajnega glavarja Mahkota imenovala je občina Grosuplje svojim častnim občanom.

— (Potno predavanje o kmetijstvu) imel bode tajnik c. kr. kmetijske družbe in potovalni učitelj Gustav Pirc v nedeljo 19. t. m. dopoldne po službi božji v Knežaku v šoli in ravno tako popoldne po cerkvenem opravilu v Št. Petru v šolskem poslopju.

— (Prememba v posesti.) Iz zapuščine po Franu Novaku (Miklavu) kupil je danes na prostovoljni dražbi g. Tomaž Ločnikar z Viča domačijo na Glincah št. 5 za 8400 gld.

— (Kukavico,) oznanjevalko spomladi, čuli so danes in včeraj na gorenjem Rožniku.

— (Rop.) Predvčeraj zvečer proti 9. uri napal je neznan tolovaj Jakoba Prosen, novince 17. peš-polka pri „Pekovskem križu“ na Dunajski cesti, ubodel ga trikrat z nožem ter vzel mu škornje in culico. Jakob Prosen, iz Adergasa v Kranjskem okraju, šel je po Dunajski cesti na novo službo k „Urbančku“, kar se mu pridruži neznanec, ki ga nekaj časa spremlja. Pri sv. Kristofu obrne se neznanec navidezno proti Ljubljani nazaj, a kmalu steče za Prosenom, ga trikrat zabode, oropa in zbeži. Prosen šel je dalje, akoravno je močno krvavel, naposled pa se je zgrudil na cesti, kjer sta ležečega našla dva gospoda. Prenesli so Proseno v deželno bolnico. Policiji se je včeraj posrečilo, da je prišla na sled drznemu roparju, ki je Proseno teško poškodoval in oropal. Ta je že večkrat zaradi tatvine kaznovani delavec Mežan. Prijeli so ga na Viči in pripeljali v Ljubljano, takoj v bol-

nico k nevarno ranjenemu Prosenu, pri katerem je ravno takrat bila sodnijska komisija ter ga zaslišavala. Prosen je Mežana takoj spoznal in odločno rekel, da je Mežan tisti, ki ga je ranil in oropal. Mežan pa je vse odločno tajil. Policiji, ki se je v tem slučaju res izvrstno skazala, posrečilo se je včeraj zvečer, da je našla vse oropane stvari in sicer v g. Peterce kozolci, kjer je imel Mežan svoje navadno ležišče. Mežana izročili so danes deželni sodnji.

— (Tatvine.) V tovarni za lim odnesli so včeraj lopovi veliko svinčeno cev, vredno 35 gld. Sumna tatvine sta dva iz službe odpuščena delavca. — Iz predsobe g. Bernarda v Slonovih ulicah ukral je neznan tat Mici Ilvarjevi iz Šmartina jerbašček z raznim blagom, vkupe v vrednosti za 8 gld.

— (O lanski letini) izdalo je c. kr. poljedelsko ministerstvo povprečen izkaz, iz katerega je razvidno, da je v Cislitaviji največ žita našla Češka, namreč: 4,913.000 hektolitrov pšenice, 9,487.000 rži, 6,837.000 ječmena, 11,367.000 hl. ovsa. Največ koruze (1,202.000 hektolitrov) pridelala je Štajerska, največ vina (1,148.000 hektolitrov) pa Dalmacija.

— (Razpisano) je mesto kanclijskega pristava (X. razred) eventualno mesto kanclista pri c. kr. okrožni sodnji v Celji. Prošnje do 29. t. m. Znanje slovenščine potrebno.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 16. aprila. „Wiener Zeitung“ objavlja avstro-italijanski dogovor o ribarenji v Gardskem jezeru. Nadalje imenovanje cesarjeviča Rudolfa vrhovnim imajiteljem prvega ulanskega polka. Cesarjevo ročno pismo na nadvojvodo Viljema ponavlja najtoplejo zahvalo cesarjevo in izraža priznanje za njegovo popolnem strokovjaško in požrtvovalno delovanje kot generalni nadzornik topničarstvu. Cesar podelil je v priznanje uspešnega, izvrstnega delovanja: Baronu Becku, načelniku generalnega štaba, veliki križ Leopoldovega reda; generalnemu nadzorniku konjice grofu Pejačeviću in generalnemu ženijskemu nadzorniku baronu Salissoglio red železne krone tretje vrste z vojno dekoracijo.

Peterburg 15. aprila. Pomorsko ministerstvo odredilo je, da se sestavi iz topnjač in torpedovk brodovje v varstvo finskih obalij.

Portsmouth 15. aprila. Admiralstvo pozivlje vse pomorske penzioniste, ki še neso petdeset let stari in bi hoteli ustopiti v aktivno službo, da svoje prošnje predložijo.

London 15. aprila. „Pall-Mall-Gazette“ konstatuje, da se je od včeraj položaj zboljšal. Veliko je upanja, da se angleško-ruske difference v malo dneh uravnajo.

Razne vesti.

* (Torpedi in oklopnice.) Pred nekoliko dnevi končalo je francosko vežbalno brodovje svoje zimske vaje in se usidralo pri Villefranche. Kakor navadno bile so vaje mej oklopnici in torpedovkami in določilo se je, da je oklopnica premagana, ako se jej torpedovka približa na 50 metrov, ne da bi jo zapazila. V 8. dan t. m. o polnoči dal je admiral baron Duperré svojim oklopnici znamenje, da bodo torpedovke pričele napad ter je svoje brodovje razpostavil v bran, v dve vrsti, admiralno ladijo v sredi. Ladije so električno razsvetljevale vse morje na okoli, topničarji in strelci bili so pripravljeni in vse je iskalo nevidnega sovražnika. Kar pokažejo ob 1/21. uri jedva 40 metrov od ladij torpedovke rudeče svoje svetilke. Akoravno je bil napad napovedan, in na prenesečenje niti misliti ne bilo, se je vendar popolnem posrečil in da je šlo za res, razletelo bi se bilo vse brodovje, izimši admiralno ladijo, v vzduh. Te vaje kažejo, kako nevarno orožje so torpedi.

* (Osveta.) V Grohotu na Šolti v Dalmaciji pripetil se je čuden dogodek. Ivanka Ruč ljučila je nekega mladiča iz iste vasi, a ga potem popustila, hoteč z njim igrati jednako igro, kakor pred njim s 5–6 drugimi. A zapuščeni mladič maščeval se je. V 7. dan t. m. pričaka nezvesto devojko pri vodnjaku, jej odreže obe kiti, ter zbeži.

* (Redka svečanost.) V mestu Lodève na Francoskem praznovala sta letos Fanzaut-Mathieu in Marija Ana Jeanne Bernis sedemdesetletnico svoje poroke. Mož porodil se je v 28. dan brumairea III. l., žena v 16. dan brumairea VI. l., a poročila sta se v 16. dan januarja 1815. Pri sprevodu v stolno cerkev peljal je najmlajši petnajstletni sin mater, najstarejša 69 letna hči pa očeta. Za temi pa so se vrstili drugi otroci, vnuki in vnučki in mnogobrojni sorodniki in prijatelji.

Narodne-gospodarske stvari.

O osobnej veresiji.

Spisaj Robert Bežek.

(Dalje.)

Taka društva preskrbe lehkó svojim društvenikom razprodajo uplačanega denarja in trjatev v knjigah zabeleženih; na ta način ostala bi trgovčeva veresija v resnici veresija: kajti nihče ne bil bi prisiljen obvezati svojo osebo in premoženje za posojilo; a z druge strani bi vsekako razpolagal upnik s svojim denarjem pri zavodu naloženim že pred zapalim obrokom; se ve da mora biti zmerom dovolj novcev v blagajnici.

Člen 8. Posebna vsota osobne veresije so moderna zavarovalna in oskrbovalna društva. To so zavodi od kapitalistov na poseben dobiček ustanovljeni, a po vladi po privilegijah obdarjeni. Zaupljivost uzbujajo pa radi tega, ker se zanašajo ali na dolgo življenje ali na naglo smrt društvenikov. Sredstvo, po katetem se vabijo ljudje za ustop, je denarna vsota, katere se izplača v razmerji z uplačilom, ali v glavnici ali v rentah, in sicer o priliki zavarovane osebe ali o kakem drugim bodočem slučaju. Pri životnih rentah (Leibrenten) obečajo se pa obresti presežajoči uplačane glavnice, katere se pa mogo izplačati le radi tega, da pripadejo obresti, pristojne poprej umrlim soudeležencem, preživečim udom, mej tem ko postane uplačana glavnica bankina imovina, ali pa jo zahtevajo določeni dediči, katerim se glavnica izplača, se ve da le proti premiji. Bistveno načelo jednadici bank je tedaj dobičkarija po društvi kapitalistov smerujoča okoristiti se po dolgem življenji ali nagli smrti udov.

Dobiček izvirajoč iz tacega razmišljanja pripade izključljivo društvu; nasprotno prevrača se izguba v priličnem porušju na zavarovance, kateri se zaman nadejajo obečane svote; več potov izgube tudi uplačila.

Če se imenujejo jednaki zavodi veresijski, take so ravno v nasprotnem smislu: v resnici so uložniki upniki, mej tem ko ti zavodi razmišljajo o osobnost udeležencev. Nikoli se ne izplača svota presežajoča posamezna uplačila vkupe; kajti vzdrževati se morejo take banke le tedaj, kadar se je udom več novcev pobralo; kakor se jih mislilo izplačati.

Običajno se hvalisajo ugodne posledice zavarovalnih in oskrbovalnih društev za one stanove, kateri neso kapitalisti živeči le izključljivo ob dnevnem zaslužku. Preživeči so baje osigurani za posebne slučaje v življenji, navzlic temu, da se je plačala nesmrtna zavarovalnina; brez teh zavodov tega ne bi bilo mogoče. Če si pa stvar natančneje ogledamo, prikaziva se tudi mračna stran taci zavodov. Sigurno izvira dobiček iz zavarovalnice, kateri se izplača kot zavarovana glavnica ali kot redna renta (slična obrestim) udovi in njunim obrokom o nenadni očetovej ali gospodarjevi smrti. To izplačilo preseza res svoto uplačanih obrokov: ali dobiček izplačan takim srečnim nesrečnejšem odvzet je le uplačilu ostalih zavarovancev, kateri morda še žive in radi tega škodo trpe. Po vrhu naložiti morajo ti zavodi tudi rezervni zaklad, kateri naj se množi z rastočim številom sudov; a ker se ta zaklad polni zopet le po uplačanih ulogah, tak se je svota osleparnega denarja zopet pomnožila: vzemimo, da se uplačila razdele mej ustanovnike in ude, tak se uložnikom ipak več odvzame, nego povrne.

Gotova večina jamči za svote plačane srečnim nesrečnejšem: ona zalaga zaklade z imenitnimi doneski na veliko škodo proizvodstvu, z izključljivo korist razmišljavih, od slučaja odvisnih zavodov; ali prav za prav na korist malobrojnih bankinih ustanoviteljev, kateri uložene svote v lastnih razmišljajah uporabljajo.

Vrhu tega se morejo udeleževati zavarovalnih bank za življenje, le ljudje razmeroma v dobrih odnosajih živeči; kajti delaveni prostaku so le sport; vsaj ne premore toliko prihranjenega denarja.

Tako je tedaj zavarovanje za življenje zopet le privilegij posameznikov, kateri se okoristijo na stroške množine; ali privilegij premožnih posameznikov, kajti revež nema nič od tega.

(Dalje prih.)

(Nov izkaz časnikov) je izšel v založbi Dunajske anoncijske ekspedicije Henrika Schaleka, mesto, Wollzeile št. 14, in se razpošilja inzerujočemu občinstvu. Ta izkaz se odlikuje po svoji elegantnej vnanjosti in po svoji vsebini. Inzerentom bode zvest, zanesljiv voditelj, kajti sestavlja se je po večletnih praktičnih skušnjah in najnatančnejših poizvedbah. Ta priročni izkaz ne navaja le političnih dnevnikov in tednikov ter strokovnih listov Avstro-Ogorskih in drugih evropskih držav, temveč vseh držav civilizovanih na odov na zemlji. Pošlje se na zahtevanje, ako se naprej zanj pošlje 50 kr., večim inzerentom tudi zastoj.

Tuji:

15. aprila.

Pri **Klenu**: Bruck z Dunaja. — Dr. Pogatschnigg iz Grada. — Schepitz iz Trsta.

Pri **Waltu**: Baumgarten, Bachor, Gossler, Allasch, Reich, Hanak, Schwarzer, Jahn, Schulhof, Steiner, Wagner z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarji**: Nuart iz Radovljice. — Tomažević, Gril iz Kranja.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Tržne cene v Ljubljani

dné 15. aprila t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	6 83	Surovo maslo,	84
Ječmen,	5 20	Jajce, jedno,	2
Oves,	3 56	Mleko, liter,	8
Ajda,	4 87	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	5 85	Telečje	60
Koruza,	5 53	Svinjsko	6
Krompir,	2 86	Koštranovo	38
Leča,	8	Pišance	50
Grah,	8	Golob	17
Fižol,	8 50	Seno, 100 kilo	1 96
Maslo, kgr.	94	Slama,	1 61
Mast,	82	Drva trda, 4 metr.	7 50
Špeh frišen,	52	" mehka, " "	5 20

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
15. aprila	7. zjutraj	733.11 mm.	5.1° C	sl. jvz.	megla	
	2. pop.	732.23 mm.	16.4° C	sl. zah.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	732.85 mm.	9.0° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 10.2°, za 1.1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 16. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	75	kr.
Srebrna renta	81	20	"
Zlata renta	105	10	"
5% marcna renta	96	15	"
Akcije narodne banke	8 1/2	"	"
Kreditne akcije	283	30	"
London	125	40	"
Srebro	—	—	"
Napol.	9	91	"
C kr cekini	5	87	"
Nemške marke	61	30	"
4% državne srečke iz l 1854	250 gld	126	75
Državne srečke iz l 1864	100 gld	169	25
4% avstr. zlata renta, davka prosta	104	70	"
Ogrska zlata renta 6%	93	50	"
" papirna renta 5%	88	70	"
5% štajerske zemljišč odvez obliq	104	—	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	114	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	50	"
Prior obliq Elizabetine zapad. železnice	113	—	"
Prior obliq Ferdinandove sev. železnice	106	—	"
Kreditne srečke	100 gld	177	50
Rudolfove srečke	10	18	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	95	50
Tramway-društ. velj.	170 gld a v.	212	—

Natečaj.

Pevsko društvo „Zvonimir“ v Spljetu v Dalmaciji išče

izprašanega učitelja petja,

ki zna klavir in organje. Kdor želi kaj natančnejšega izvedeti, naj se obrne na podpisano upraviteljstvo.

V Spljetu, dne 13. aprila 1885.

Upraviteljstvo pevskega društva „Zvonimira“.

Travnik se dá v najem.

Tako imenovani Zalerjev travnik s senico (Heubehältniss) vred, ki je pri njej, dá se na jedno ali pa več let v najem.

Ta travnik je pri **Glinicah**, tik Tržaške ceste, meri 10 oral, 1074 sežnjev in daje odlično seno. — Kaj več pove

g. Janez Pirnat,

v Ljubljani, Kolodvorske ulice št. 24, 1. nadstropje, na levo.

(209—2)

Hiša na prodaj.

Dné 21. aprila t. l. popoldne ob 2. uri se bo vršila **prostovoljna javna dražba hiše št. 59 v Doljem Logatcu** na Notranjskem, ki je streljaj od železniške postaje oddaljena, tik cerkve, katere je za vsako obrt priprava.

Hiša ima pritlično: 1 kovačnico, 1 prodajalnico, 1 shrambo za zalogo (magazin), 2 kleti, 1 hlev; v nadstropji: 5 prostornih sob, 1 kuhinjo in 1 prednjo sobo. (212—2)

„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani
v elegantnej obliki.
vizitnice

BUDIMSKA Rákóczy GRENČICA,
katero so analizovali in označili deželna akademija v Budimpešti, profesor dr. Stölzel v Monakovem, profesor dr. Hardy v Parizu in profesor dr. Tichborne v Londonu, priporočajo profesor dr. Gebhardt v Budimpešti in nedavno profesor dr. Rokitsky v Inomstu, profesor dr. Zeissel na Dunaji in profesor dr. Sigl v Stuttgartu in druge medicinske kapacitete zaradi njegove bogate vsebine lithiona; posebno uspešno se uporablja pri trdovratnih boleznih prebavnih organov in zaprtji vode ter se pred vsemi znanimi grenčicami posebno izredno priporoča. — Dobiva se po vseh špecerijskih prodajalnicah in prodajalnicah mineralnih vod, kakor tudi skoraj v vseh lekarnah in droguerijah, vedno na novo natočena. — **Prosi se, da se zahteva izrečno Budimska Rákóczy.** (213—1)

Lastniki: bratje Loser v Budapešti.

Svarilo!

Svarim vsacega, naj ne posojuje nobenemu ne denarja, ne denarne vrednosti na moje ime, ker za take dolgove nisem plačnik.

V Žužemberku, dne 15. aprila 1885.

Martin Bajuk,

(218)

davk. kontrolor.

Krčmar se išče

na deželo, na neko ugodno mesto.

Kaj več pove iz uljudnosti upraviteljstvo „Slovenskega Naroda“. (219—1)

V rudniku Ilirske živosrebrno-rudniške družbe pri sv. Ani pri Trziči (210—2)

je prosto mesto nadstojnika

(Stelger). Prosilci, kateri morejo svojo praktično spretnost in zmožnost pri rudništvu s prav dobrimi spričali dokazati in so zmožni nemškega in slovenskega jezika, naj uložijo svoje prošnje do **30. aprila** pri **obratnem ravnateljstvu** (Betriebsdirection) omenjene družbe v **Trziči** na Gorenjskem. Mesečna plača 45 gld., prosto stanovanje, kurjava in svečava.

Priporočilo.

Za prihajajočo

pomladansko sezono

priporoča podpisana tvrdka svojo bogato in raznovrstno zalogo francoskega in angleškega blaga naj-novejše mode, izdeluje obleko po najmodnejšem in najrazličnejšem kroji ter jako solidno in po zmerni ceni.

S spoštovanjem

F. Casermann.

(148—10)

Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva oživljajoča, zapreči pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 velika steklenica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,

splošno priljubljen, upliva zelo oživljajoče in napravi zobe blesteče bele, a 30 kr.

Vsa navedena sredstva ima vedno sveža v zalogi in jih razpošilja proti poštnemu povzetju

lekarna „pri samorogu“

JULIJ pl. TRNKOCZY-ja

na Mestnem trgu v Ljubljani. (43—10)

Poročilo velike važnosti!

Zanesljivo in radikalno ozdravljenje

epilepsije

(padavice)

z novim, temeljito izkušenim sredstvom.

Dočim se je tudi po neprestanem porabi bromoveza kalija le v redkih slučajih moglo konstatovati ozdravljenje te bolezni, se je sedaj posrečilo pripraviti zdravilo, ki je pokazalo največje vspehe, zanesljivo in radikalno pomaga v vseh kroničnih slučajih ter je zategadelj velikega pomena za vse bolnike, ki so dozdaj zastoj iskali pomoči proti tej strašni bolezni.

Mnogobrojna spričevala in premije od oseb vseh stanov.

Za ozdravljenje potrebna zdravila z vodilom, kako jih rabiti, razpošiljajo se v originalnih zavitkih proti poštnemu povzetju ali predpošiljati zneska 20 frankov ali 16 mark. (110—8)

Naročila naj se adresujejo neposredno na me.

S. Riebschläger, specialist.

Berlin S., Brandenburgstrasse 35.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.